

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1912.

Выдано 28. червня.

Ч. VI.

Ч. 29.

Ч. 5075. Въ справѣ поѣздки на евхаристійный зѣздъ въ Вѣдни.

Зѣ покликомъ на Наше Архіерейске посланіе о евхаристійномъ зѣздѣ въ Вѣдни зѣ 12 мая 1912 Ч. 151/орд. (Вѣстникъ епарх. Ч. V) подаемо до вѣдомости Всеч. Клира и вѣрныхъ нашої епархії слѣдуючу вѣдозву епархіяльного Комітету дотычно сего зѣзду:

В О Д О З В А.

Въ дняхъ 10.—15. вересня вѣдбуде ся у Вѣдни Евхаристійный Конгресъ. Католицкій свѣтъ ладить ся обходити велике торжество поклону Божественному Учителеви и Основатилеви Христіяньства утаеному въ Пресв. Евхаристіи.

Пѣдготовленя до Конгресу ведуть ся въ рѣжныхъ въ сѣй цѣли потвореныхъ комітетахъ, — пишуть ся книжки, розправы, рефераты про Найсв. Тайну Евхаристіи, — научнѣи и популярнѣи трактаты, — готовлять ся промовы, выклады, — гуртують ся кружки, завязують секціи; — сотки и тысячки рѣжныхъ католицкихъ народѣвъ зголошують свою участь, — мѣжь ними найзнаменитшѣи люде науки и знаня, члены найвысшихъ родѣвъ, всѣхъ станѣвъ и верствъ, ученѣи и простѣи, молодѣжь університетѣвъ, середныхъ и народныхъ шкѣлъ, робѣтники и селяне.

Тая рѣжнороднѣсть учасникѣвъ Евхаристійного зѣзду, тая рѣжнород-

но́сть формъ, якими бажає вѣруюча частина людского роду звеличити свого Спасителя и Бога, — дає вымовне свѣдоцтво одушевляючої солідарности и єдности, а такожъ дуже потѣшаючий доказъ, що идеали християнства живуть могучимъ житємъ въ серцяхъ міліонівъ.

Зъїздъ має заманіфестувати явно, що напро́тивъ та́бора лож и гордості — стоить непохитно и премо́гучо незворушна скала вѣры, церковъ правды, красує ся пра́поръ чесноты, — стоить та́боръ Христа, котрого поклонники держать ся свѣтла св. вѣры, та вмѣють добути зъ себе реальну силу живо́и, дѣяльної релі́гійности и любви для Христа Бога.

Евхаристійні Конгресы, — подόбно якъ и всѣ инші обя́вы релі́гійного житя, — покрѣ́пляють и по́дносять вѣру та чесноту у практикующихъ християнъ, — будять побо́жнóсть и релі́гійне успособленє у християнъ рѣвнодушныхъ, — мертвыхъ членівъ Церкви воскрешають. Сотки тысячѣвъ людей перенятыхъ одною святою идеєю вѣры и побо́жности злученыхъ духово тими самими чувствами зглядомъ И́суса Христа, тымъ самымъ одушевленємъ для правды, — котрі́ нужно заявляють свою горячу любовь и складають сво́й глубо́кій поклѣ́нъ Найсвятѣ́йшому Добру, — впливають могучо на кожного видця-учасника и заохочують єго та порывають до тако́и-жъ само́и побо́жности, неустрашимости и живо́и релі́гійности.

Въ цѣ́ли зъорганізована́я якъ найчисленнѣ́йшого паломництва зъ всѣхъ верствъ руско́и суспѣ́льности нашо́и Епархі́и на Евхаристійный Конгресъ до Вѣ́дни, — завязавъ ся за почи́номъ Єго́ Ексцеленці́ Преосвященно́го Еписко́па Константи́на въ Пере́мышлі тѣ́снѣ́йшій ко́мітетъ.

Въ имени того ко́мітету звертаємо́ ся отси́мъ до всѣхъ вѣ́рныхъ Пере́мьско́и Епархі́и зъ горячимъ за́зывомъ до участи въ XXIII. мѣ́жнароднѣ́мъ Евхаристі́йнѣ́мъ Конгресѣ́ у Вѣ́дни.

При сѣ́й нагодѣ́ мусить и нашъ наро́дъ дати прилю́дне свѣдо́цтво сво́ей релі́гійно́и идейности та живо́и вѣ́ры. Тамъ посередъ культурныхъ католицкихъ наро́довъ входячихъ въ складъ велико́и вселенско́и Христово́и Церкви є́ мѣ́сце и для насъ. На тако́мъ рѣ́дкѣ́мъ мѣ́жнароднѣ́мъ святѣ́ не смѣ́е насъ недоста́вати.

Тому проси́мо въ о́собности Всч. оо. декано́въ и парохѣ́въ мѣ́сть зъ о́сѣ́дкомъ Старостѣ́въ и Судѣ́въ повѣ́товыхъ заня́ти ся **зара́зъ** справою Конгресу.

Належа́ло бы́ тому повѣ́домити про нашу во́дозву всѣхъ ОО. содеканальныхъ, свѣ́цку интелі́генцію, мѣ́щанъ и селянъ та заохотити ихъ до участи въ паломництвѣ́. ОО. деканы зглядно парохі́и мѣ́сть могли бы́ принимати зголоше́ня участникѣ́въ у сво́ихъ деканатахъ чи парохі́яхъ и имена ихъ разомъ зъ належитостію за карту участи въ означенѣ́мъ речинци надѣ́слати.

Ко́шта участи въ Конгресѣ́ суть такі́:

I. 1) За карту ї́зды **звычайнымъ особовымъ поѣ́здомъ** въ III., II. и I. класѣ́

платить ся половину належитости за карту поспѣшнаго поѣзду дѣйствующей класы; отже ѣзда зъ Перемышля до Вѣднѣ буде коштувати въ III. класѣ 15 К. 85 с., въ II. класѣ 25 К. 90 с., (тамъ и назадъ III-ою класою: 31 К. 70 с., II-ою класою 51 К. 80 с.)

2.) За карту ѣзды **поспѣшнымъ поѣздомъ** въ III., II. и I. класѣ платить ся належитѣсть за билеты тыхъ-же класѣ особоваго поѣзду; отже карта ѣзды III. кл. зъ Перемышля до Вѣднѣ буде коштувати 23 К. 20 с., а II. кл. 38 К. 40 с., (тамъ и назадъ III-ою класою 46 К. 40 с., II-ою класою 76 К. 80 с.)

3.) Коли бы зголосило ся 300 участниковъ — замовить Комитетъ окремый поѣздъ, а въ томъ случаѣ знижка буде ще больша.

II. Карта участи въ Конгресѣ коштуе 7 (сѣмъ) К. — хто хоче одержати проводникъ по Вѣднѣ, иллюстрованный звѣтъ зъ Конгресу, рефераты и мовы нѣмецкѣ — мае надѣслати еще 3 (три) К.; рускѣй звѣтъ зъ Конгресу разомъ зъ рефератами въ мовѣ рускѣй коштуе такожъ 3 (три) К.

Коли бы хто хотѣвъ брати участь въ Конгресѣ только въ поодинокихъ дняхъ, може дѣстати карту участи на одинъ день за зложенѣмъ 2 (двохъ) К.

Карта участи въ Конгресѣ (такъ карты по 7 К. якъ и карты однодневной участи по 2 К.) **уповажняють до користуваня изъ зниженой цѣны ѣзды зельзницею**, о якѣй говорить ся пѣдъ I., крѣмъ того **уповажняють до звиджуваня выставъ, музеѣвъ, галерѣй, зборѣвъ штуки у Вѣднѣ даромъ.**

III. На покрыте выдаткѣвъ нашего Комитету платить каждый паломникъ 2 (двѣ) К.

IV. Примѣщенѣ паломникѣвъ у Вѣднѣ въ часѣ Конгресу на основѣ выразной заявы центрального Вѣденскаго Комитету есть заповнене. Кошта примѣщеня будутъ поданѣ до вѣдомости пѣзнѣйше. Про удержане у Вѣднѣ (харчъ, напитки) старае ся каждый самъ.

Бажающѣ зголосити свою участь въ Конгресѣ мають чи то непосредственно самѣ, чи посредствомъ парохіальныхъ та деканальныхъ Урядѣвъ подати свое имя, станъ, мѣсце мешканя (последнюю почту) и рѣвночасно надѣслати грошѣ на карту участи въ Конгресѣ (7 К. або 2 К.), зглядно звѣты (3 К. або 6 К.), а такожъ всѣ безъ выѣмки 2 (двѣ) К. на выдатки нашѣ. Разомъ 12 К., зглядно 15 К.; участники въ одномъ дни платять 4 К., а зѣ звѣтами 7 К., зглядно 10 К.

Нашъ Комитетъ приймае зголошеня **найдалше до дня 10. липня 1912.** Пѣзнѣйшѣ зголошеня не можутьъ бути принятѣ.

Зголошувати ся належить до Всесвѣтлѣйшой и Высокопреподобной гр. кат. Еписк. Консистеріи въ Перемышлѣ.

ПРОГРАМА

русской секціи конгрессовой въ рамкахъ загалной программы XXIII. интернациональ-

ного евхаристичного конгресу у Вѣдні 1912. р. слѣдуюча:

10. IX. Въ второкъ по полудни: приѣздъ и принятє папского легата, его впровадженє до церкви св. Стефана.

11. IX. Въ середу по полудни: год. 5—7. въ церквѣ св. Стефана: офіціальни прівиты, вѣдчитанє папского бреве съвяточна промова; год. 8. въ церквѣ св. Варвары: Проповѣдь одного зъ русскихъ Преосвященныхъ Епископѣвъ, потѣмъ молебень и супликація.

12. IX. Въ четверъ передъ полуднемъ: год. 6—8. въ церквѣ св. Варвары соборни Службы Божи; год. 8. въ церквѣ »ам Нof« румуньска архіерейска Служба Божа; год. 8. въ церквѣ св. Варвары руска архіерейска Служба Божа; год. 10—12 въ церквѣ св. Варвары руски рефераты на евхаристични темы, дискусія и резолюціи, пополудни: год. 2—4 въ церквѣ св. Варвары дадъши рефераты, дискусія и резолюціи; год. 5—7. въ церквѣ св. Стефана: II. святочне зѣбранє зъ промовами; год. 8. въ церквѣ св. Варвары проповѣдь одного зъ русскихъ Преосвященныхъ Епископѣвъ, молебень и супликація.

13. IX. Въ пятницу: такій самый порядокъ якъ въ четверъ зъ тою выимкою, що въ церквѣ »ам Нof« о год. 8. рано вѣдправить ся вѣрменьска архіерейска Сл. Б.

14. IX. Въ субботу передъ полуднемъ: год. 6—8. въ церквѣ св. Варвары соборнѣ Службы Б.; год. 8. руска архіерейска Сл. Божа въ церквѣ »ам Нof« вѣдправить ся въ сослуженю всѣхъ русскихъ Преосвященныхъ. Въ полудни: год. 11—1. въ церквѣ св. Стефана послѣдне святочне зѣбранє, на якѣмъ буде: Загальный звѣтъ зъ конгресовыхъ нарядъ, голосованє надъ внесеніями поодинокихъ секцій и промовы. По полудни: Сповѣдь въ церквѣ св. Варвары.

15. IX. Въ недѣлю передъ полуднемъ: год. 5—7. въ церквѣ св. Варвары соборнѣ Службы Б.; год. 7. въ церквѣ св. Варвары архіерейска Служба Б., потѣмъ процесіональный похѣдъ до церкви св. Стефана; год. 10. процесіональный похѣдъ вѣдъ церк. св. Стефана зъ НС. Тайнами на бургову площу, де вѣдправить ся Служба Божа зъ благословенємъ НС. Тайнами.

Рускѣ рефераты на Евхаристичнѣмъ Конгресѣ у Вѣдні будутъ:

Вступна промова: Завѣщанє Господне, его принятє, розповсюдненє и оборона.

1. Послѣдованє Евхаристіи въ гр. кат. обрядѣ.
2. Дбалѣсть съвященника про НС. Евхаристію, (церковна окраса, церковный причетъ).
3. Выхованє молодѣжи, а частє св. Причастіє.
4. Значѣнє Тайны Покаянія и Евхаристіи въ житію християнина.
5. Богословы, а опѣка надъ молодежію.

6. НС. Евхаристія, а педагогіка.
 7. Душпастирске значѣнє пѣсней евхаристичныхъ и пѣсней при Службѣ Божой.
 8. Реформа родини черезъ НС. Евхаристію.
 9. Помѣчь женщинъ въ душпастирскѣй службѣ (наука катехизму, вчасна помѣчь для умирающихъ, домашна помѣчь для хорыхъ, місії на желѣзничихъ двѣрцахъ).
 10. Душпастирство по великихъ мѣстахъ (проповѣдь якъ часть Службы Божой, дбанє о порядокъ Богослужень).
 11. Історія перехованя НС. Тайнъ въ грецкомъ обрядѣ.
 12. Потреба конкордації грецкого и латиньского обряду.
 13. Св. Іоанъ Златоустый яко учитель Евхаристіи.
 14. Черезъ НС. Евхаристію до злуки церков.
 15. Найновѣйша фаза пытаня про епиклезу.
 16. Пресв. Евхаристія въ исторіи унії.
 17. Жите въ товариствахъ, а Пресв. Евхаристія.
- Кѣнцевѣ промовы: Царина красы, а Пресв. Евхаристія, НС. Евхаристія а будучнѣсть Церкви.

За епархіальный Комітетъ XXIII. Вѣденьского Евхаристійного Конгресу въ Перемышли дня 22. червня 1912:

о. Нароль Волошиньскій,
Архипресвитеръ-Предсѣдатель.

о. Емилианъ Мартиновичъ,
катихитъ гімназій-секретаръ.

По мысли повышшой вѣдозвы належить зголошеня чимъ скорше подъ адресомъ Еписк. Консисторіи надсылати.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемысль, дня 24. червня 1912.

Ч. 30.

Ч. 3560. Въ справѣ громадскихъ радъ сиротиньскихъ.

Президія ц. к. высшего Суду Краєвого въ Львовѣ вѣдозвою зъ 30. цвѣтня 1912 Ч. ⁹⁵⁹¹_{17. Н. 12.} донесла ту, що цѣлый рядъ судовъ повѣтовыхъ постѣйно жалуется будто на мале заинтересованє ся духовенства парохіального институцією громадскихъ радъ сиротиньскихъ, будто на цѣлковите легковаженє тои институції. Надто въ згаданѣй вѣдозвѣ констатує ся, що посли дотеперѣшнихъ дывѣтовъ рады сиротиньскіи наилучше успѣвають въ тыхъ громадахъ, въ котрыхъ духовенство маючи належите зрозумѣнє такъ важной цѣли, якою єсть опѣка

надъ малолѣтними, своимъ впливомъ и працею зумѣло зацѣкавити тими справами не тѣлько самі рады сиротинскій але такожъ люднѣсть цѣлои парохіи.

По мысли прошеня Президіи ц. к. высшего Суду Краєвого въ Львовѣ Еписк. Ординаріятъ зъ покликомъ на тутешне розпоряджене зъ 17. сѣчня 1907. Ч. 7182/906 (Ч. I. Вѣст. епарх. зъ р. 1907), котрымъ удѣлено до вѣдомости епархіального духовенства выдані Президією ц. к. высшего Суду Краєвого въ Львовѣ постановленя:

а) нормуючі кругъ дѣланя громадскихъ радъ сиротинскихъ и б) вѣдносячі ся до ихъ основаня и складу, поновно якъ найгорячѣйше поручае всему духовенству парохіальному тутешной епархії, щобы зволило зъ цѣлою енергією поспирати ц. к. суды повѣтові въ выконуваню опѣки надъ малолѣтними особами и якъ найревнѣйше занимати ся всѣми справами поручеными громадскимъ радамъ сиротинскимъ.

Старанна опѣка надъ малолѣтними сиротами и невласновѣльными особами въ парохіи, умна и справедлива охорона тыхже передъ несовѣстнымъ вызыскванемъ або кривдженемъ, чуванє надъ ихъ религіино-моральнымъ поведєнемъ, входитъ въ кругъ душпастьскихъ обовязкѣвъ. Черезъ совѣстне сповненє того святого посланництва, черезъ выконанє того хорошого акту дѣяльной любви христіянської духовенство може положить обильні заслуги передъ Богомъ, церквою католицкою и суспѣльностью, та зєднати собѣ повагу, симпатію, узнанє и вдячнѣсть не лише у зверхнихъ властей але и у всѣй честнѣй суспѣльности, котра умѣе цѣнити працю безинтересовну, повну посвѣяты и самопожертвованя а безоглядну на евентуальні докоры и невдоволєня зъ стороны факторѣвъ користолюбивыхъ и кривдячихъ сироты.

Кождый проте самостѣйный душпастьрь повинєнбы бути душею и моральнымъ провѣдникомъ громадской рады сиротинской, котра єсть посереднымъ факторомъ межи судомъ опѣкуньчимъ а сиротами и ихъ заступниками.

Еписк. Ординаріатови мило було зъ урядового донесєня узнати що одна громадска рада сиротинска пѣдъ управою туєперхіального ієрея станула на высѣтѣ своєи задачи, не лише полагоджує и видає опиніи въ численныхъ опѣкуньчихъ справахъ на вѣзванє суду але такожъ зъ власного почину порушає справы нєлѣтнихъ въ Краю несприсутныхъ особѣ, опѣкує ся майномъ рухомымъ нєлѣтнихъ, заряджає публичні ліцитації злишныхъ рухомостей нєлѣтнихъ сирѣтъ, котрі моглибы пропасти, посередничить при выдержавленіє ґрунтѣвъ нєлѣтнихъ означаючи высѣту чиншу державного, вѣдбирає рахунки вѣдъ опѣкунѣвъ зъ доходѣвъ и выдаткѣвъ и такові вразѣ зъ своимъ млѣнемъ предкладає судови, а ту вѣдносячі ся ієрей провадить книгу протоколѣвъ, въ котрѣй вписує кожде рѣшенє рады сиротинской — що въ неѣднѣмъ случаю оказало ся дуже потребнымъ и успѣшнымъ.

Еписк. Ординаріятъ підносячи сю достохвальну ревнѣсть одного іерея тутешної епархії для інформації и въ примѣръ та заохоту для всего душ-пастырського клиру, плекає милу надѣю, що предлежаще розпорядженє не прогомонить безъ слѣду але буде Всеч. Духовенствомъ епархіяльнимъ вѣрно и зъ самопожертвованємъ виконане!

Всечестныхъ оо. деканѣвъ зобов'язуємо щоби:

а) высше покликане розпорядженє зъ 17. сѣчня 1907. Ч. 7182/906 и теперѣшнє поставили на порядку дневнѣмъ нарадѣ найблизшого Собору деканального въ цѣли вспѣльного обговореня трактуемой справи и взаимного заохоченя ся до солидарного попираня громадскихъ радъ сиротиньскихъ; и

б) о заслугахъ поодинокихъ іереевъ въ тѣмъ напрямѣ предкладали ту справозданя будьто окремі будьто въ кваліфікаційныхъ табеляхъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемышль дня 12. червня 1912.

Ч. 31.

Ч. 4024. О выпечатанію щоденныхъ молитовъ.

На прошенє видѣлу товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ зъ 4 мая 1912 Ч. 189 подає ся до вѣдомости, що тоєже товариство дало выпечатати »Щоденні молитвы — вѣдбитка зъ малого катихизму«. Сї молитвы суть уложені въ народнѣмъ языкѣ и мають апробату Высокопреосвященного гр. к. Митроп. Ординаріяту а можна ихъ получить въ реченѣмъ товариствѣ въ Львовѣ ул. Коперника 36. по цѣнѣ 4 сот.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемышль дня 21. червня 1912.

Ч. 32.

Ч. 4774. О другѣмъ выданію книжки „Де знайти правду?“

На прошенє видѣлу товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ зъ 10. червня 1912 Ч. 307 подає ся до вѣдомости, що „уже вышло друге доповнене выдане книжки“ Де знайти правду? Написавъ о. Т. Лежогубскій. Продає ся въ товариствѣ св. Ап. Павла въ Львовѣ ул. Коперника 36 и въ книгарнѣ им. Шевченка въ Львовѣ рынокъ ч. 10. Цѣна 1 Кор. безъ почт. пересылки. Перше выдане въ 5000.

примѣрникахъ розойшлося протягомъ двохъ мѣсяцѣвъ а нові замовленя були численні. Видко, що потреба такої книжки була и є якразъ підъ ту хвилю пекуча.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 21 червня 1912.

Ч. 33.

Ч. 2944. О жертвахъ на будову церкви въ Волчухахъ.

»В О Д О З В А

Всечестнѣйшій Отцѣ духовній!

Въ селѣ Волчухахъ деканату Судововишеньского, въ котрѣмъ побѣчъ 700 душъ латиньского обряду, мешкає 598 душъ обряду гр. кат. розпочала ся будова нової церкви коштомъ 30.000 Коронъ. Будувати треба було доконче, бо стара церковь валить ся. Парохіяне самі не суть въ можности покрити усѣхъ коштівъ будовы и то такъ въ короткѣмъ часѣ.

Длятого підписаний Комітетъ просить сею дорогою Всечестнѣйшихъ Отцѣвъ духовныхъ, щобы зволили ласкаво причинити ся до сеї будовы якимсь хочбы найменшимъ даткомъ водъ себе або зѣ скарбѣны церковної, а за кожду лепту будемо нескѣнчено вдячній.

Водъ гр. кат. Комітету парохіяльного въ Волчухахъ дня 15. цвѣтня 1912.
о. Василь Загаєвичъ парохъ, Іванъ Яцковскій, Іванъ Гаврилякъ члени комітету.»

Вѣдозву повисшу поручає ся горячо ласкавої жертвенности всч. духовенства и вѣрныхъ нашої Епархіи.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 24. цвѣтня 1912.

о. Іоанъ Стрыйскій

Канцлеръ

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ